

INHOUD

AAN DE LEZER

9

EERSTE VOORDRACHT

13

Wenen, donderdag 9 april 1914

De vier innerlijke sferen van het menselijk zieleleven: waarnemen, denken, voelen en willen. De verschillen tussen het waarnemings- of gevoelsleven en het handelen. Twee wilsimpulsen kunnen niet in één objekt samen zijn. De twee groepen: waarnemen en denken enerzijds, voelen en willen anderzijds. Het buiten je lichaam treden. Ervaringen bij het helderziende bewustzijn buiten het lichaam. Buitenwereld is nu binnenwereld geworden. De veranderde mensengestalte. Innerlijke sterrenwereld. De spieren: het gekristalliseerde karma. Met je astrale lichaam: verenigd met de planeten; je Ik buiten het lichaam: één met de zon van je sterrenstelsel. In het beendergestel: universele wereldmachten vereeren. Bewegen: in elke stap van ons leeft de goddelijk-geestelijke kosmos mee. Rozenkruisersspreuk.

TWEDE VOORDRACHT

35

10 april 1914

Het uittreden uit het lichaam door het versterken van het herinneringsvermogen. Dan treden imaginaties tussen de herinneringen op. Je beleeft je in de tijd vóór de inkarnatie, in het gebied tussen de dood en een nieuwe geboorte. Religie in de fysieke wereld; de godenreligie. De 'mensentempel'. Godenwil

en godenvoelen. Het middernachtelijk uur. Onvolmaakheden worden volmaakheden. De verzoeking van Lucifer. De aardse lichamelijkheid verhuult Lucifers influistering. De wijsheid in onze onderbewuste ziele diepten terwijl we in ons fysieke lichaam leven. Rozenkruisersspreuk.

DERDE VOORDRACHT

55

11 april 1914

De helderziend beschouwing van het waarnemingsproces; fantomen. Lucifer: de drang naar vergeestelijking. De strijd van de goede geestelijke wezens tegen Lucifer. De 'glazen spiegelruit'. Denken: indrukken op het etherlichaam; de strijd tussen de goede goddelijk-geestelijke wezens en Ahriman. Niet alles van onze gedachten komt bij ons binnen, een deel van het gevoel blijft buiten ons bewustzijn. Het gevoel verbergt iets van wat in ons innerlijk leeft. In het gevoel en in de wil leeft wordend karma. Ontevredenheid komt door de druk van het onderbewuste deel van voelen en willen. Het andersoortige waarnemen in de egyptische en babylonische tijd. Tijdens de perzische cultuur: beelden van de levende sterrenhemel. Religie. Het bedekt worden met een spiegeldeklaag. 'Ik denk' tegenover 'De goden denken in ons.' De werkzaamheid van de Christus: het wezen van het nieuwe bewustzijn. Rozenkruisersspreuk.

VIERDE VOORDRACHT

79

12 april 1914

Verskil tussen het beleven in de geestelijke wereld en dat op het fysieke plan. Het omzetten van wijsheid in levenskrachten voor het nieuwe leven. De aardse materialist stikt of verdrinkt in de geest. Lijden door het inzicht: dit is de waarheid. Lijden wegens ontbrekende ijver. Het verzwakken door een ziekte: gezond-zijn tijdens ons verblijf in de geestelijke wereld. Geesteswetenschap anders opnemen dan gewone wetenschap. Bij de helderziende komt voor de patiënt de gezondheidsstemming op; de pendel. De ons bevragende wezens op het geestelijke plan. Sprookjes en mythen. Wil, gevoel en wijsheid. Gebeurtenissen in de geestelijke wereld tussen dood en nieuwe geboorte: gevolg van fysieke

gebeurtenissen. Door de filosofische waarheid: God de Vader; door de geloofswaarheid: de Christus. Solovjov. De hogere waarheid is de vrije handeling. De Christus is niet door logika te bewijzen, maar realiseert zich door een geestelijk weten. Rozenkruisersspreuk.

VIJFDE VOORDRACHT

105

13 april 1914

Gebeurtenissen tussen dood en wereldmiddernacht. – Het herinneringstablo. Het ontwaken van de elementenwezens. De tijd wordt tot ruimte. Elementenwezens: zien wat de aardse mens denkt. Het voelende willen of het willende voelen. Ontwikkelen van een nieuwe wil, die de gedachten doordringt. Het botsen van het gevoel op een gedachte-elementenwezen. Het uitstralen van het zielelicht over de geestelijke wereld. De zielen van de doden, onze metgezellen in de geestelijke wereld. Perioden van geestelijk sociaal verkeer en perioden van eenzaamheid. Het verlangen als scheppende kracht. Doordringing met de Christus-substantie. Door de lichaamloze geest worden wij in ons wezen weer gewekt. Rozenkruisersspreuk.

ZESDE VOORDRACHT

130

14 april 1914

Het beleven van de ziel vanaf wereldmiddernacht. – Het omvormen van bevredigingen en genietingen in vermogens. Dankbaarheidsgevoel jegens de kosmos. Leed berokkenen bij geestelijke wezens. Smart – wilskracht – morele kracht. Het vereffenen van een voltrokken leugen. Vijandige elementenwezens. Een vroege dood leidt tot een meer karaktervolle en sterkere mens; samenhang met vroeger karma. Dood door ongeval leidt tot intellectuele krachten op aarde. Het leren 'zien' van materialistisch gezinde zielen. Voorbeeld van visse-eitjes en graankorrels. Het produceren voor de markt. Kultuurkanker. Het geestelijk-etherisch oerbeeld. Het niet vergeten van het Ik door de Christusimpuls. Het zich doordringen met de Christusimpuls versterkt de impuls van de Heilige Geest. Het herleven van de mens door de Heilige Geest. Rozenkruisersspreuk.

PROGRAMMA VAN DE WEENSE VOORDRACHTENREEKS	155
NAWOORD – <i>Ton Besterveld</i>	159
AANTEKENINGEN BIJ DEZE UITGAVE	163
AANTEKENINGEN BIJ DE TEKST	165
LITERATUUR	169
RUDOLF STEINER OVER DE VERSLAGEN VAN DE VOORDRACHTEN	171